

क्षणिका-समकाम्

डॉ. शिवचरण शर्मा

प्रधानाचार्य

राजकीय वरिष्ठ उपाध्याय संस्कृत विद्यालय, नारेडा, फागी, जयपुर

कुर्व्यः क्षणमात्रेण हास्यसम्प्लावितान् जनान्।
श्रोतव्याः क्षणिकाः सर्वे मनोविनोदहेतुकाः ॥

नववधूः समायाता, गृहं स्वर्गः कृतस्तया ।
बिना पुण्येन सञ्जाता गृहस्थाः स्वर्गवासिनः ॥

निकटागमनं वज्यं ह स्तसम्मेलनं तथा ।
किं क्रोधोऽद्य समुत्पन्नः न 'स्वाइनफ्लू' सावे ॥

वैरं लक्ष्मीसरस्वत्योर्मिथ्येयं मान्यता कृता ।
यतो गुरुजनैर्गेहे शिक्षाशुल्कयुता कृता ॥

पत्नी ब्रूते पतिं दृष्ट्वा, विषंपीत्वापि जीवितम् ।
क्रेतव्यं वस्तु विज्ञाय, विना कार्यं गतं धनम् ॥

अन्यायः सर्वथा लोके, उत्कोप इति मन्यते ।
स्वीकरोति ग्रहिता वै, अन्य आयः सदा प्रियः ॥

आशर्यजनकं किञ्चिद्, वक्तव्यमिति कथ्यते ।
दशनिमेषपर्यन्तं, तूष्णीं द्वे महिले स्थिते ॥

गलार्थं ते किमानैयं पृष्टवान् पीडितां पतिः ।
झटित्युक्तवती पत्नी, मौक्किकहार एव सः ॥

श्वायोग्यपिष्टकान्यत्र, प्राप्स्यन्ते वा तवापणे ।
वदत्यापणिक इत्यत्र भुङ्कते नेष्वति वा गृहम् ॥

वस्त्वैकं दृश्यते द्वे मां श्रुत्वा ब्रूते चिकित्सकः ।
बाधते किमसौ रोगो, भवतश्चतुरो जनान् ॥

पृच्छति पितरं पुत्रः, स्वातन्त्र्यदिवसः कदा ।
पितोत्तरति ते माता, याति मातृगृहं तदा ॥

कश्चिद वक्ति न लज्जा ते, भिक्षोः भिक्षाटने क्वचित् ।
ब्रूते भिक्षुः कथं कोवा गृहमागत्य दास्यति ॥

कश्चित् पृच्छति मित्रं स्वं, सुखं किं नाम जीवने ।
किं जाने भो विवाहो में बाल्येऽभूदिति वक्ति सः ॥

कियान् व्ययो भवेदगन्तुं विचारयाम्यमेरिकाम् ।
चिन्तने न व्ययः कश्चित् स्वर्गं गच्छ यदीच्छसि ॥